

quinque, Гот. *fimf*, Нѣм. *fünf*; Старобъл. *ш:стъ*, Новобъл. *шесть*, Руск. *шість*, Пол. *szesc'*, Ческ. *s'est*, Лит. *s'es'i*, Санскр. *s'a's*, Лат. *sex*, Гърц. *hex*, Гот. *saihs*, Нѣм. *sechs*, Евр. *s'es'*: Старобъл. *сѣдмъ* Рус. *семь*, Пол. *siedm*, Ческ. *sedm*, Лит. *septyn'i*, Лот. *septini*, Санскр. *saptan*, Лат. *septem*, Гърц. *hepta*, Гот. *sibun*, Нѣм. *sieben*, Евр. *sebai*, Старобъл. *осмъ*, Русск. *восемь*, Пол. *osm*, Ческ. *osm*, Лит. *ast'an*, Зенд. *astan*, Гърц. *octo*, Лат. *octo*, Гот. *ahtan*, Мѣм. *acht*; Старобъл. *дека*гъ, Русск. *девятъ*, Пол. *dzieriec'*, Ческ. *dere't*, Лит. *dewun'i*, Лот. *dewiné*, Старопрус. *nevints*, Санскр. и Зенд. *nava*, Гърц. *ennea*, Лат. *novem*, Фран. *neuf*, Гот. *niun*, Нѣм. *neun*; Старобъл. *десатъ*, Русск. *десѧть*, Пол. *dziesiec'*, Ческ. *deset*, Лит. *des'int*, Лот. *desmits*, Санскр. и Зенд. *dasan* (*daçan*), Гърц. *deka*. Лат. *decem*, Фр. *dix*. Гот. *taihun*, Нѣм. *zehn*: виждаме, че всичкитѣ тия язици показватъ голѣмо или малко сродство въ коренитѣ, подчинено на фонологическа и лингвистическа измѣна спорѣдъ гласнословнитѣ правила, които не еднакво и не всякога лесно могатъ да се откриватъ. За таквизъ думи, които по коренитъ и старостъта си сѫ сродни и нѣкогажъ въ сѫществото си съ Иранската и Хималайската височина се образували и до сега още въ Европа се запазили, казваме, че сѫ отъ Индоевропейско произхождение*). Въ славянскитѣ пъкъ язици още по-добре се забѣгъжва тая по-добрѣстъ между частнитѣ нарѣчия, и тия думи, които сѫ общи въ всичкитѣ Славянски язици и които намирхатъ доклади въ Арийскитѣ язици, се наричатъ *дославянски* **), а думи за които пишватъ паралели въ другитѣ Арийски язици, които обаче се намиратъ въ всичкитѣ главни нарѣчия на Славянската фамилия на язицитетъ — *праславянски*.

Думитѣ, които означаватъ число между 5 и 10, а особено 8 и 9, се образуватъ по нѣкой пътъ съ изваждане отъ 10 (Вижъ *Sercl: Zoboru jazykозрuti*, стр. 447.), което е прямо доказателство, че числителното име 10 било познато по-напрѣдъ отъ по-долниятѣ числа. Айнитѣ напр. изговарятъ числото 6 съ думата *juvambi* (=4 отъ 10), 7 *aruvambi* (=3 отъ 10), 8 *tubis'ambi* (=2 отъ 10), 9 *s'nebis'ambi* (=1 отъ 10), 10 *vambi*.

Числата 8 и 9 въ по-горнитѣ десетици изразявали се и въ Латинския язикъ съ изваждане отъ слѣдующата десетица; напр. 18 *duo-de-viginti* (=2 отъ 20), 19 *un-de-viginti* (=1 отъ 20), 28 *duo-de-triginta* (=2 отъ 30), 29 *un-de-triginta* (=1 отъ 30) и пр.

*) Германскитѣ филолози (*Schleicher* и др.) отъ филологическия си патриотизъ ги отдаватъ на «Индогерманско» произхождение.

**) Вижъ: «А. Будиловичъ: Первобытные Славяне, стр. VIII.